

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

Protokolant Iwona Budzik

w sprawie z wniosku "B." sp. z o.o.

przy uczestnictwie M.O.

o orzeczenie zakazu w trybie art. 373 prawa upadłościowego i naprawczego,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej

w dniu 5 marca 2009 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego [...]

z dnia 15 maja 2008 r., sygn. akt [...],

**uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania i orzeczenia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 11 grudnia 2007 r. pozbawił uczestnika postępowania M.O. na okres siedmiu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce handlowej, przedsiębiorstwie państwowym, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszeniu. Ustalił, że uczestnik prowadził działalność gospodarczą od 1999 r. W połowie 2006 r. popadł w stan niewypłacalności, a wniosek o upadłość złożył dopiero w kwietniu 2007 r. Uznał, że okoliczności te uzasadniały orzeczenie wobec uczestnika zakazu przewidzianego w art. 373 prawa upadłościowego i naprawczego. W wyniku niedbalstwa nie złożył on bowiem w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości.

Sąd Okręgowy w wyniku apelacji uczestnika zmienił to postanowienie i wniosek oddalił. Stwierdził, że wnioskodawca uchybił terminowi rocznemu przewidzianemu w art. 377 pr. u. n., wyrażając pogląd, iż termin ten biegł od dnia w którym uczestnik obowiązany był złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości.

Wnioskodawca w skardze kasacyjnej wniósł o uchylenie postanowienia Sądu Okręgowego i oddalenie apelacji, bądź przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zarzucił naruszenie art. 377 pr. u. n. przez uznanie, że roczny termin orzekania przewidziany w tym przepisie został przekroczony przez wnioskodawcę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istota skargi kasacyjnej sprowadza się do kwestii prekluzji z art. 377 p.u.n. Przewidziany tam termin roczny do złożenia wniosku o zakaz liczony jest od zakończenia postępowania upadłościowego, a gdy nie złożono wniosku o ogłoszenie upadłości – od dnia, w którym dłużnik obowiązany był taki wniosek złożyć.

W judykaturze podkreśla się, że roczny termin do wystąpienia z żądaniem orzeczenia zakazu działalności gospodarczej biegnie od dnia, w którym dłużnik był obowiązany złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, tylko wtedy, gdy nie został on złożony. Po jego złożeniu roczny termin z art. 377 p.u.n. biegnie od daty

zakończenia - w różny sposób - postępowania upadłościowego (zob. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2006 r., III CZP 13/06, OSNC 2007, nr 1, poz. 8, z dnia 10 listopada 2006 r. I CSK 218/06, niepubl. oraz z dnia 17 stycznia 2007 r., II CSK 330/06 OSN 2008, nr 12 s. 45). W rozpoznawanej sprawie ustalono, że toczyło się postępowanie upadłościowe zainicjowane przez uczestnika, dlatego też Sąd Okręgowy z naruszeniem art. 377 p.u.n. uznał, iż termin roczny biegł od dnia w którym uczestnik obowiązany był złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości.

Na koniec trzeba zauważyć, że zawinione podejmowanie działań wymienionych w art. 373 ust. 1 pkt 1-4 p.u.n. nie przesądza jeszcze o pozbawieniu prawa, ponieważ powinny być jednocześnie ocenione skutki działań i ich skala. Przy czym orzeczenie zakazu wywołuje skutek jednostkowy, ale jednocześnie ma znaczenie dyscyplinujące, prewencyjne, służące ochronie ładu gospodarczego.

Z tych względów orzeczono, jak w postanowieniu.